

آسیب شناسی کالبدی کارکردی پارک شهری (مطالعه موردی پارک شهری در خرم آباد)

حامد زمانی^۱، مهر انگیز پیریانی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد واحد دورود

۲- عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد واحد دورود

چکیده

فضاهای سبز و پارک‌ها از عوامل موثر بر پایداری اجتماعی شهرها می‌باشند که وجود آن‌ها برای بقای زندگی شهرها ضرورت دارد. اما عواملی چون مکانیابی نامناسب، مشکلات ایمنی و امنیت و... باعث نارضایتی استفاده کنندگان و به تبع آن کاهش استفاده از این گونه فضاها می‌شود. یکی از مهم‌ترین عوامل موثر بر کیفیت پارک‌ها، امنیت می‌باشد. فضای فراغت به عنوان فضاهای تفریحی و مکان گشت و گذار و دیدنی، یکی از حوزه‌های مهم مطالعات شهری به شمار می‌رود. در این میان پارک‌ها با القای شادابی و نشاط روحی و جسمی، به دلیل داشتن کالبد سبز و زنده و با تعبیه امکانات رفاهی از جمله فضاهای تفریحی، ورزشی، تجمعی، و گاه با تأمین سکوت و آرامش، پرتعدادترین فضای فراغتی برای شهروندان محسوب می‌شود. پارک شهری از یک سو بستر تعاملات اجتماعی و گذراندن اوقات فراغت است و از سوی دیگر متأثر از جمعیت زیاد، تراکم پوشش گیاهی، دید کم، محدودیت منابع روشنایی در شب و امکان اختفاء زمینه وقوع پنهانی جرم می‌شود. طراحی پارک‌های امروزی به منظور حصول توسعه پایدار و کارایی عملکرد محیط و منظر باید با بوم‌شناسی محیط و منظر و سیستم‌های طبیعی و انسانی پیوند یابد. همچنین با توجه به مقیاس، بستر قرارگیری نحوه طراحی و چگونگی حضور گروه‌های اجتماعی در پارک، می‌توان راهکارهایی را در جهت افزایش بعد اجتماعی پارک و کاهش جرم و آسیب در آن ارائه داد.

واژگان کلیدی: پارک شهری، امنیت، جرایم، بوم‌شناسی